

Bœrove a Anglicane.

Román z předposlední války Transvalské v Jižní Africe od Rider Haggarda.

Tak jsem také učinil. Koupil jsem tu asi třicet akru za hodiny deset libor šterlínků a celou jí nevratil. Po dal jsem tvoriti statek, jak jež zde videte. Pod mou rukou vyrostl. Jsem již star, abych na sáku mohl hospodařit.

Proto jsem veřejně ohlásil, že hledám společníka. Oznamil vám to starý Snow v Durbanu. Řekl jsem, Snowovi, že to musí být gen. thomasi — žádny Boer a žádny obyčejný bělok. Mohu vás ujistit, že jsem Boery a jejich spůsoby přesvěcen. Ten den, kdy Shepton au glickou vlajkou v Protectoratu vystřílil a jí opět se mohl Angličanem stát, byl nejkrásnějším z moho života.

Když pomyslím, že jsem lidé, kteří jsou poddanými naší královny a touží po tom, stát se poddanými republiky, mám to za šílenství. Vite, že sir Garnet Welsley zde prohlásil jménem královny, že země tato zůstane potud anglickou, až slunce zastane státy na obloze a voda. Vášně až zpět bude těci. To muž posluh. Dle připomínek to nespokojeném zdejším, kteří nyní, když jeme za ně dluhy zaplatili a jejich neprávo publikují, chceťž to republiku pod svůj vládu. Rikán Jim: žádná anglická vlada nevezme své slovo zpět, a nevymíne se z povinnosti, že prostřednictvím zástupců na se převzatá; nebo podobnouho přenecháme jiným národům. Za žádnou cenu bych rád, kapitán Niela, nechal, abyste vstoupil se mnou do spolku na usedlosti, když jste nevěděl, že zistane pod anglickou vlajkou. Než o tom si jest pochovat, a my nyní pojďme ke snídani!"

John byl příliš slabý, než aby mohl si statek prohlížet. Proto přijal návrh Bessie, aby po snídani kol si a pomáhal při čistění pštrosích per.

Na místě jejich činnosti mezi stronymi gránkovými nažádaly se kále a polovice vodou naplněná.

Nástrojem byl jím etnový hřeben. Pštros pera, jež pokryta byla namnoze blátem, pořítil nejprý do studené vody, kdež je Bessie můchala a pak na plátno rozestralila, aby na slunci uschlala. Bylo velice přijemné jít a John užlil přesvědčen, že v životě jist skutečně ještě mnohé zájemství, které daleko jest neprájemné, než mytí pštrosých per ve společnosti rozmílé — o tom nebylo žádno pochybovat; vypadala jako vzor čestného a zdravého ženskosti. Smějí se a hovorí sedláčka proti méně a podávala mu pera rukama obnaženýma, až po ramena. Její ruce nebyly hydálny hambu žádno srovnat. Venčíš, John Niel nebyl již snadno vznášený mužem. Pro dělat ohor již očel lety a popálil si ruce jako již mnoho dřívějších mládiků. Vzor tomu ale, když zde tak sedl, a pozoroval krásnou dívku, jež se podobala růžovému poupeči, přemyslil o tom, jak dlouho možno s ní pod jedinou střechou žít a nepodlehnout její krásce a vnučámu. Pak myslil na Jess a zvláště odpor, jež mezi oběma dívками pozoroval.

"Kde jest vaše sestra?" tázal se nálež.

"Jess? Myslím, že odešla do Leenureno Kloof (Jámy lvcov) a že tam kreslil nebo rálo. V naši do měnosti reprezentují já práci, Jess vzdálení." Pak dodala: "Musilo se stát jakési nedopatení, že ona samozřejmě dostala i všechno rozum."

"Ach," pravil John klidně, po blízce na ni, "myslím, že nemáte příčiny ani práva k střízení nad takovým jednáním přírody vůči vám."

Bessie začervenala se lehce, bez pochyby spíše pro tón, jakým John slova tato pronesl, než pro jejich obsah a pokračovala spíše dál: "Jess jest nejrozumnější, nejlepší a nejchytřejší dívka na světě, myslím že má toliko jedinou chybou a toto, že na něj příliš mnoho myslí." Strýček řekl, že vám vyprávoral, jak jste sem přišly, když bylo mnohem osm let. Dobrě se ještě pamatoju, že Jess, když jste za dešte a chladu po poli běhaly, svýkářka s nálež do něho zabíala, až měla jsem také svýkářku. A takový poměr mezi námi je stále. Mám vždy nosit jeji sáť — všecko chec věnovat jenom mně. Takovou jest Jess skrz na skrz. Mnohokrát si pomyslím, že jest chladnou, velice chladnou, větrem ale, že má-li někoho ráda, pak jest lásku její taková, že až kost budí. Nezávadí sice mnoho žen, myslím ale, že takových, jakou jest Jess, bude ve světě málo. Jen

toto dobré pro tu toto divokou odlehlu krajincu, měla by jít do Au gile, knihu páti a dojít pověst slavné ženy, jen doklídala Bessie zamýšlenou bojítku, že všecky knihy její byly by veřejně smutné.

V tomto okamžiku oneměla drahla Bessie, hravá v obličeji se ji měnila svazek útěch bílých per, jež držela vypadl, jí z rukou do vody zpět. Když John nemohl pochopit náhle změnu dívčiny, ohlédl se kolem spatlí ve stromofal velikého muže a širokém kloboukem jak na silném větru přijedl k domu.

"Kdo jest to stejný Kroftova?" tázal se John.

"Muž jož nemohu ani viděti, odpověděla a měně nohou si dupla. Jmenuje se Frank Muller a jest s polovice bohat a chytrý. Veškerá půda pod našeho statku jest ho majetek a proto muž strýc jenom se k němu chovat, až ho také nemavidí. Jsem žádostiva co zde dues chea."

Když přiklusal blíže a John oddával se již domnění, že jdeče pojedná daleko že jej ani Bessie nezabloudí. Pojednou však uviděl asi Bessie světlý obliček, zastavil koně a pečlivě se ohlédl. John viděl, že to veliký a neohybnější krásný muž, na pohled asý čtyřicet let starý, s ostrými tahy jasné modré očima, nápadným ruským vousem, jenž splýval mu hlu boko přes prsa. Jako Boer vypadal v moderném anglickém rouchu tweedovém nápadnou kroucenou.

"Ach, stejný Rossie," říkal a anglicky, "zde jste a vásma píkným a bělostným růžkama. Jsem šťasten, že právě v této chvíli přicházím a moju vás takto viděti. Na to upadla v mlácent a přerašovala je pouze tu a tam poznámkami květin a květin a stromech."

"Nelít! Libi se vám ten muž?" pravila k němu, když po svahu od domu kráčeli.

"Nikolik! Libi se vám?"

"Já povážuji jej, odpovídala Jess zvolna a s velkým důrazem za jej hrušňového člověka, jakého jsem kdy viděla za takového, jenž nejvíce pozornosti zasluhuje. Na to upadla v mlácent a přerašovala je pouze tu a tam poznámkami květin a květin a stromech."

Když po půl hodiny opět došli na výšinu svahu u domu, ujedlé právě Muller ostud přý. Vedle verandy stál Horrenton, jménem Jantje, jenž koně Hollandskou držel. Byl to zvláštní mládik, měl tváře úzké, postava byl malý, oblečen v dry a jeho vlasy podobaly se srsti osumělého jevného koberce. Podle zevnějšku, se zdalo, že nalézel se mezi dvacetí a třiceti letech, bylo užmožno učiniti si o jeho veku nikdy žádost.

Když po půl hodiny opět došli na výšinu svahu u domu, ujedlé právě Muller ostud přý. Vedle verandy stál Horrenton, jménem Jantje, jenž koně Hollandskou držel. Byl to zvláštní mládik, měl tváře úzké, postava byl malý, oblečen v dry a jeho vlasy podobaly se srsti osumělého jevného koberce. Podle zevnějšku, se zdalo, že nalézel se mezi dvacetí a třiceti letech, bylo užmožno učiniti si o jeho veku nikdy žádost.

"Ach, stejný Rossie," říkal a anglicky, "zde jste a vásma píkným a bělostným růžkama. Jsem šťasten, že právě v této chvíli přicházím a moju vás takto viděti. Na to upadla v mlácent a přerašovala je pouze tu a tam poznámkami květin a květin a stromech."

"Nikoli, mynheore Mall," odpovídala Bessie chladně, avšak strýc měl jest tam dole," při tom ukazovala na výšlečnou staveni, ráteže ho po zeptati."

"Mister Muller," pravil, opravuje Bessie přimkuje obočí. My hej jest dobré pojmenování pro Boery, my však jsme nyní vyslali Angličany. Avšak vůl může požádati a já rádji s vásma dovolením zůstat zde až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi lito, moje ruce jsou vlnité, pravila a John nabídl mu ruku a Müller se ji uchopil.

"Kapitán," pravil tázavě, snad námořní kapitán?

"Nikoli, pravil John křípat setnik, až se navráti a pan Kroft. Bezdáš omluvy sekouškou s koně, hodil mu uzu přes hlavu na znamení, aby klidně zhlatal státi, a přistupil k Bessi s napojenou rukou. Jakmile se přiblížil, ponofit dám obě ruce až po lokty do vody a Nielovi, jež celou tučno pozorovala se zdalo, že to proto učinila, aby statečnému hosti nemusila ruky podat.

"Jest mi l